

- 2—5 Aftt. Lovforslaget's §§ 14—17.
- 6—21 Aftt. Lovforslaget's Cap. VII., §§ 51—66.
- 22—26 Aftt. Lovforslaget's Cap. III., §§ 18—22.
- 27—31 Aftt. Lovforslaget's Cap. IV., §§ 23—27.
- 32—46 Aftt. Lovforslaget's Cap. V., §§ 28—42.
- 47—54 Aftt. Lovforslaget's Cap. VI., §§ 43—50.
- 55—60 Aftt. Lovforslaget's Cap. II., §§ 8—13.
- 61 Aftt. Lovforslaget's § 7.
ad Lovforslaget's § 1.
- 62 Aftt. Forslag af Bergsøe:
— Under den Forudsætning, at den af Bergsøe med flere foreslaaede § 7 antages —
At efter Ordet „skal“ i 3die Linie tilføies:
„forfaavidt den ikke henhører til de i § 7 omhandlede Eiendomme“.
- 63 Aftt. Forslag af Udvalgets Medlemmer Bergsøe, Krarup, Leuning og Thalbiger:
At Tallet „20“ i 4de Linie i § 1 forandres til „5“.
- 64 Aftt. Lovforslaget's § 1.
ad Lovforslaget's § 2.
- 65 Aftt. Forslag af Udvalgets Medlemmer

Bergsøe, Krarup, Leuning og Thalbiger:

At § 2 udgaar og istedet derfor optages en § saaledes lydende:

Besidderne af Lehn, Stamhuse og andre Fideicommisser skulle være berettigede til uden særlig Bevilling at overlade Brugerne eller disses Livsarvinger, Svigerbørn eller designerede Efterfølger deres Fæstesteder til Selveidom. Kjøbesummen blive Fideicommissets Eiendom, og skulle idetmindste udgjøre $\frac{2}{3}$ af hvert enkelt Steds fulde Værdi som fri Eiendom, hvilken ansættes for hvert enkelt Sted især ved lovlig Taxation, efter Justitsministerens Foranstaltning og paa Statskassens Bekostning. Besidderne kunne fastsætte, at vedkommende Fæster og hans Hustru for deres Levetid kun skulle forrente den Deel af Kjøbesummen, som forbliver staaende i Gaarden, ved Erlæggelse af den hidtil svarede Landgilde, eller ved Erlæggelse af en Rente, der er lavere end den almindelige, og skal i saa Fald den Deel af Kjøbesummen, der som Følge heraf bliver rentefri for Fæsterens og hans Hustrues Levetid, kunne indfries, enten med rentebærende Obligation eller contant Betaling efter de for Domainegodsset gjældende Bestemmelser, med Nedsættelse i Forhold til Vedkommendes Levesandsynlighed. Til Overdragelsens endelige Gyldighed udfordres Justitsministeriets udtrykkelige Billigelse, og dette Ministerium har, med Hensyn til Kjøbesummens Berigtigelse m. v., at paasee alt Fornødent paa Fideicommissets Begne.

66 Aftt. Lovforslaget's § 2.